

domme skal tinglyses, at ejeren er mindreårig og dermed umyndig, jf. værgemålslovforslaget § 1.

Om tinglysning af afgørelser om værgemål henvises i øvrigt til betænkningen side 157-160 og side 283-286.

Det tilføjes, at bestemmelsen i tinglysningslovens § 48, stk. 2, hvorefter samme regel – som i stk. 1 om tinglysning af umyndiggørelse og lavværgemål – gælder retten ifølge tinglyst skifteekstrakt, ophæves som følge af, at begrebet tinglyst skifteekstrakt er ophævet.

Til § 3

Retsafgiftsloven

Til nr. 1

Det følger af retsafgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 5, at sager om umyndiggørelse og ophævelse af umyndiggørelse samt om lavværgemål og ophævelse af lavværgemål er afgiftsfri.

Som følge af den nye terminologi, der foreslås indført ved værgemålsloven, hvorefter begrebet »værgemål« omfatter både værgemål efter værgemålslovens § 5, værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6 og samværgemål efter værgemålslovens § 7, foreslås formuleringen i retsafgiftsloven ændret i overensstemmelse hermed. Ophævelse og ændring af værgemål er også omfattet af »sager om værgemål«, og sager af denne art er fortsat afgiftsfri. Det gælder også sager om prøvelse af statsamtets afgørelser om værgemål.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 404.

Til nr. 2

Ifølge den gældende regel i retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1, nr. 2, skal der ikke betales afgift ved tinglysning af umyndiggørelse og lavværgemål, jf. tinglysningslovens § 48.

Som det fremgår af forslaget til en ny værgemålslov og de under § 2 foreslåede ændringer af tinglysningsloven, foreslås det, at der fremover kun skal ske tinglysning af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, idet de øvrige former for værgemål ikke medfører fratagelse af den retlige handleevne. Reglen i retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1, nr. 2, foreslås derfor ændret, således at den bliver i overensstemmelse hermed.

Forslaget indebærer, at tinglysning både i personbogen og i tingbogen af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6 er fritaget for den sædvanlige retsafgift for tinglysning på 700 kr.

Til § 4

Aftaleloven

Til nr. 1

Bestemmelsen i aftalelovens § 22 vedrører den situation, hvor en fuldmagtsgiver bliver umyndiggjort. I disse tilfælde får tredjemand, som indgår aftaler med fuldmægtigen, ikke en bedre retsstilling, end tredjemand ville have fået, hvis aftalen var indgået med den umyndiggjorte selv.

I øvrigt er der i bestemmelsen fastsat en særlig regel for § 18-fuldmagter, dvs. fuldmagter, som alene hviler på fuldmagtsgiverens erklæring til fuldmægtigen, og som ikke er bestemt til forevisning for tredjemand. I disse tilfælde er det en yderligere betingelse for, at tredjemand kan støtte ret på en aftale, der er indgået med fuldmægtigen, at heller ikke fuldmægtigen havde eller burde have haft kendskab til umyndiggørelsen af fuldmagtsgiveren.

Aftalelovens § 22 vedrører kun de situationer, hvor fuldmagtsgiveren ved iværksættelsen af værgemål fratages sin mulighed for på egen hånd uden værgens medvirken at indgå retshandler. Da dette efter forslaget til værgemålsloven alene er tilfældet for værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, foreslås aftalelovens § 22 formuleret i overensstemmelse hermed.

Ved værgemål efter værgemålslovens § 5 bevarer fuldmagten som udgangspunkt sin gyldighed, da den, der kommer under værgemål, ikke fratages den retlige handleevne. Om retstillingen i disse tilfælde henvises i øvrigt til betænkningen side 245-246.

Til nr. 2

Ved aftalelovens § 24 får en fuldmægtig for en person, der bliver umyndiggjort, bemyndigelse til at foretage de retshandler, som værgen ikke kan udføre, og som er nødvendige for at beskytte den umyndiggjorte mod tab. Bestemmelsen har baggrund i dansk rets almindelige regler om uanmodet forretningsførelse.

Bestemmelsen har for de nye værgemålsformer, der foreslås ved værgemålslovforslaget, kun betydning for værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, og bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 5

Gældsbrevsloven

Til nr. 1

Gældsbrevslovens § 17 opregner indsigelser, som udstederen af et gælds brev kan påberåbe sig over for